

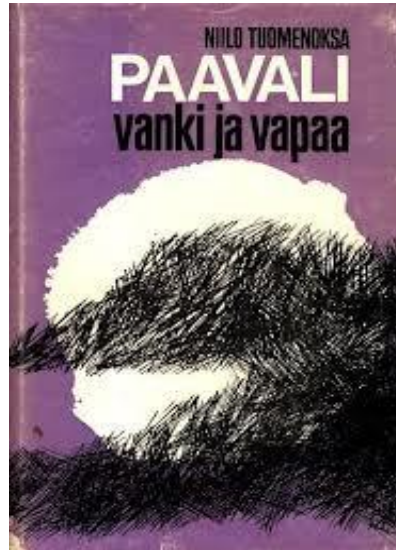
OPPI-ISIÄ II B

Väinö Hotti

(nettikuva)

NIILO TUOMENOKSA
21.5.1893 – 8.12.1967

(nettikuva)

Niilo Tuomenoksa, **Paavali - vanki ja vapaa** (Kansan Raamattuseuran Säätiö, 1970, s.304).
Teh. VHn

KUOLETTAMINEN

”Kerran kaupungin porteista lähti pohjoiseen ylpeä nuorukainen, laissa laittamaton fariseus. Nyt oli samaan kaupunkiin palaamassa **syntisistä suurin**, jonka ruumis oli täynnä ruoskinnan jälkiä, Kristuksen arpia, kuten hän itse niitä nimitti” (206-207).

”Kun Paavali seitsemän vuoden kuluttua tuli uudelleen kristillisyyden taistelurintamalle, hän tuli täysin muuttuneena miehenä. **Ykkösestä oli tullut kakkostakin vähäisempi**” (80).

PAAVALI JA NAISET

”Puhua Paavalista naisvihaajana on sekä tyhmyyttä että tietämättömyyttä, usein hurskaudessa kukkivaa ilkeyttäkin” (129).

”Paavalin vaimon osa olisi ollut kodittomuus omassa kodissa” (130).

”Paavali teki työsaavutuksensa mahdolliseksi kieltäytymällä avioliitosta. Jos vähänkin kuvittelemme, millaista Paavalin elämä oli - matkat vaaroissa maalla ja merellä, virtojen vesissä, vaaroissa heimonsa puolelta ja vaaroissa pakanain taholta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, valheveljien keskellä, nälässä ja janossa, vilussa ja alastomuudessa, 2 Kor.11:26,27, - ymmärrämme, miten mahdotonta Paavalin olisi ollut kuljettaa uskonsisarta mukanaan” (130).

KAUHISTUTTAVA KASTE

”Hän (Apollos) tunsi ainoastaan Johanneksen kasteen, ei siis Kristus-kastetta, josta Paavali puhuu erityisesti Roomalaiskirjeen kuudennessa luvussa ja joka on lihalle ja verelle suorastaan **kauhistuttava kaste**, sillä se on kaste Kristuksen kuolemaan ja sen kautta ylösnousemuselämään Kristuksessa” (163).

YLÖSNOUSEMUSELÄMÄ

”Paavali julistaa Roomalaiskirjeen kuudennessa luvussa **kasteen Kristuksen kuolemaan kastamiseksi ja Kristuksen ristiinnaulitsemisen meidänkin ristiinnaulitsemiseksemme**, mikä kaikki merkitsee lihan pyhitykselle lopullista pistettä. Kristuksen meidän hyväksemme tekemää tekoa, kärsimistä ja kuolemaa, seuraa Kristuksen elämä meissä, ylösnousemuselämä, jota kasteesta nouseminen kuvaa. Roomalaiskirje on ihmisjumalisuuden teilauspölkky (190).

”Kristillisuus tarjoaa loistavat mahdollisuudet uudelleen pukeutumiseen. Te **"olette pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan"**, Kol.3:10. **"Pukeutukaa siis te...,3:12-14** (261).

”**Filippiläiset elivät ylösnouseen Herran kanssa ylösnousemuselämää, siitä tuoreus ja elämän kokemusriikkaus**” (275).

RAKAS PISTIN

”**Paavali vältti kaikkea hengellistä kilpalaulantaa**. Siihen helposti sekaantuu kerskailevan lihan ääni...Oli siis parempi olla kokemuksestaan puhumatta. Kuitenkin hän apostoliuttaan puolustaessaan horjahti siitä puhumaan. Samalla hän joutuu paljastamaan hinnan, minkä hän kokemuksestaan joutuu maksamaan. **Hengellinen siunaus voi merkitä helvettä lihalle ja verelle ...**, 2 Kor.12:7” (193).

”Tämä rusikointi ja heikoksi tekeminen tuli Paavalille sanomattoman rakkaaksi. Ennen hän oli vaikka rapakossa kuin varasti Jumalalle kuuluvaa kunniaa” (195).

YHTEYS KESKENÄNNE

”Paavalista erottaessa syleiltiin yhteistä, taivaan siunauksista rikasta menneisyyttä. Itkettiin, kun luovutettiin Jumalan valtakunnan huomiselle ihminen, joka toki oli ollut enemmän kuin pelkkä Paavali itsessään, sillä Elämän Herra oli hänen kauttaan heille puhunut ja heitä paimentanut...Kaikkensa hän oli heille antanut, **mutta mitään hän ei eron hetkellä heiltä velkonut. Muuta muistolahjaa heillä ei ollut lähtijälle annettavana kuin kyöneleensä**. Ja kun laiva irtautui laiturista, he näkivät vielä jäähyväisiä huiskuttamassa kädet, joilla mies oli ansainnut leipänsä, sillä

seurakuntakassan rasittamista hän oli kauhistellen välttänyt (Apt.20:36-38)” (201-202).

”Näyttää siltä, että kaikkialla, minne Paavali tuli, **hän ensimmäiseksi otti selville, oliko paikkakunnalla kristittyjä**” (234).

”Yhteyden tähden on olemassa **kurikin**, jonka tarkoituksena ei ole rankaiseminen eikä hylkääminen, vaan **parannukseen ja yhteyteen saattaminen**” (292).

”Tiedämme, että kristittyjen keskinäisen yhteyden heikontaminen heikentää helposti koko kristillisyyttä ja aivan kuin työntää sen maailman jalkoihin. Sen tähden on helppoa ymmärtää, että **Paavali oli ennen kaikkea huolissaan kristittyjen yhteyden säilymisestä. Timoteus, tee kaikkiesi pitääksesi ystävät lähellä Kristusta ja lähellä toisiaan!**” (294-295).

”Paavalin liittyminen Herran ystäviin oli kuitenkin lopullista. Se johtui hänen liittymisestään Kristukseen. **Joka jättää Herran ystävät, on vaarassa jättää Herrankin**” (45-46).

EVANKELIUMI ON VAPAA

”Eräs Paavalin suuri ilo hänen ollessaan vankeudessa oli tieto siitä, että vaikka hän olikin kahlehdittu, **evankeliumi oli kuitenkin vapaa...** Evankeliumi oli kaikesta huolimatta matkalla maailmaan” (241).

”Kristitty on kahleissakin jumalattomuudelle vaarallinen” (243).

”Jälkimaailmalle pysyvimmän siunauksen antoi Paavalin kirjallinen toiminta Roomassa. Hän kirjoitti siellä **kuusi kirjettään**” (246).

”Paavalin vankeus Roomassa näytti pahalta...Kuitenkin me ymmärrämme, että se oli paras paikka silloisen lähetystyön johtamiselle...**Paavali oli työkykyinen sairaana, köyhyydessä ja vangittunakin**” (247).

”**Paavali tyytyi vankeuteensakin huomattessaan, että se koitui evankeliumin asialle voitoksi.** Taivas voi sijoittua muutamien kuutioiden tilavuuteen. Enkelivierailuja voi ottaa vastaan sellissäkin. Kun tie vapauteen on tukossa, **on tie ylöspäin aina avoinna**, sanotaan” (272-273).

ILO HERRASSA

”Kristillinen ilo pulpahtaa ehkä aidoimpana esille silloin, kun ei näytä olevan aihetta muuhun kuin murheeseen. **Et löydä niin karua maata, jossa se ei kukkien ja hedelmää kantaen kasvaisi**” (272).”

”Ilo ihmisestä oli iloa hänen hengellisyydestään, jossa hänen oma minänsä eli ristiinnaulittuna, viralta pantuna. **Kristus satakertaistaa ihmisen arvon, tekee kerjäläisestä kuninkaanpojan ja pikkumaisesta jalon.** Mikä ilo onkaan sellaisista ihmisistä niillä, jotka heidän lähellään elävä” (274).

”**Elävä kristillisyyys, siis Kristuksesta elävä, ei milloinkaan ole synkkää, kireää eikä hapanta...**Jos joku kuvittelee Kristusta synkkäkatseiseksi, niin hän erehtyy. Kristuksen sanoma maailmalle on ilon sanoma, se on evankeliumi” (282-283).

”**Kristillisyydellä on lyötynäkin aurinkoiset kasvot. "Minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme",** 2 Kor.7:4 (283).

”Paavali kertoo toisenlaisesta kristillisyydestä, ihanasti valoisasta, voittosaattoon sijoitetusta, **jossa miehen uhraamispäivääkin ennustellaan kuin suuren ilon ja voiton päivää.** Meidän kristillisyytemme **synkkyys on synneistämme lähtöisin.** Usein se myös johtuu väärin tulkitusta evankeliumista. Siinäpä vasta usko, jos syvään murheeseen sisältyy vielä syvempi ilo” (283).

SORRETTUNA

”Paavali sai paljon murhetta ihmisistä. Hän ehkä oli aikansa eniten sysityin mies. **Hänen oma kansansa,** jota hän rakasti suuremmalla kuin isänmaanystävänsä rakkaudella, **vainosi häntä kuin metsän eläintä.** Kaupunki toisensa jälkeen tuli hänelle hengenvaaralliseksi. Hän kuului alamaisista uskollisimpiin, mutta vankeus ja kahleet häntä kaikkialla odottivat. Hän sai kokea suunnatonta inhimillistä pahuutta, **usein myös veljiksi itseään kutsuvien taholta,** noiden kateuden myrkyttämien ensimmäisille sijoille pyrkijöiden, jotka moninkertaistivat luihuutensa uskonnollisuudellaan. Paljon hänellä oli murhetta keroon menneistä uskovistakin, noista hengellisen hyvän keskellä kuninkaileviksi paisuneista, joista joskus oli sanottava, että **mitä jumalisempia, sitä pahempia**” (273).

LÄHDÖN EDESSÄ

”Joka tapauksessa Paavali oli kaikin tavoin siirtämässä viimeisiäkin elämänsä rippeitä Kristuksen ja hänen kirkkonsa palvelukseen, **jotta hänen lähtönsä jälkeen Jumalan tulet palaisivat ja rakkaus kristittyjen välillä säilyisi**” (288).

SUURI PERSOONA

”Mutta Paavalissa ei ole kysymys vain hänestä itsestään, vaan **ennen kaikkea Kristuksesta hänessä.** Kristus hänessä merkitsee suunnatonta syvyyttä ja huimaavaa korkeutta. Kristus hänessä merkitsee tavatonta kestäkykyä...Kristus Paavalissa oli **taivaan säteilyä maan päällä**” (296).

”Hänestä kirjoitettujen ja hänen itsensä kirjoittamien sanojen takana on rannaton ulappa...Paavalin tutkimukseen ei riitä pelkkä tieto Paavalista, vaan **tarvitaan myös omakohtainen kokemus asioista, joissa hän elää ja joista hän puhuu...**Kuitenkin voi kaikkein vähäisinkin saman tien vaeltaja hänestä jotakin kertoa” (296-297)

YKSINÄINEN APOSTOLI

”Timoteukselle hän kirjoittaa toisessa kirjeessään, joka on kuin Paavalin joutsenlaulu: **"Sinä tiedät, että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois, niiden joukossa Fygelus ja Hermogenes"**, 2 Tim.1:15. Nämä molemmat olivat Paavalin hengellisiä lapsia, kuten sanotaan, pimeydestä valkeuteen saatettuja, orjuudesta vapauteen päässeitä. Nähtävästi nyt oli edullisempaa liittyä johonkin toiseen. Vaikeuksissa ja vankeudessa kituvan miehen mukana ei ollut edullista eikä hauskaakaan olla” (298).

”Ahdingossa ystäväkaipuu syvenee ja tulee kerjääväksi” (299).

LOPPUSELVITYS

”Viimeisessä Timoteukselle kirjoittamassaan kirjeessä Paavali on jo varma siitä, että hänet uhrataan ja hänen lähtönsä aika on tullut, 2 Tim.4:6. Taaksepäin katseleminen ei saa häntä vapisemaan, mutta ei liioin kerskaamaan. **"Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt"**, 4:7 (300).

”Kannatti mainita uskon säilyminen. **Vain Jumala tiesi, miten sen kimppuun oli hyökätty niin ihmisten kuin henkivaltojenkin taholta**, miten sitä oli täytynyt pitää haavoitetuin käsin ja viimeisin voimin, sillä vaikka muu menisi, se ei saisi mennä (301).

”Hän tiesi päässeensä juoksunsa päähän. Se merkitsi hänelle lupaa elämänsä tilikirjojen päättämiseen, lupaa sen rakennustyömaan jättämiseen, jolla oli palkatta vuosikymmeniä ollut, lupaa irtautua palvelutehtävistä, joihin hän ei ollut vienyt vain evankeliumia, vaan antanut elämänsäkin. Mikä lopputilitys suuressa yksinäisyydessä, johon kenties kantautuivat petojen eteen heitettyjen kristittyjen hallelujahuudot läheisen sirkuksen areenalta” (301).

KRISTUKSEN ARPIA TÄYNNÄ

”Sanotaan, että **Paavalille suotiin mestauskuolema, koska hän oli Rooman kansalainen**. Mestauspaikka oli Roomaan johtavan Ostian tien varrella. On vaikeaa kuvitella, että Paavalilla olisi ollut saattajia. Timoteus, jolle hän oli kirjoittanut, että hänen pitäisi tulla Roomaan, ei ollut ehtinyt sinne. Tuskinpa Luukaskaan, lääkäri, oli paikalla. Paavalilla oli ystäviä Rooman kaikkien teitten varsilla, mutta

lähtöhetkellään hän oli yksin. Jos hänelle hautajaisia pidettiin, niin ehkä siinä oli itkeviä saattajia. Jos joku olisi pitänyt hautajaispuheen, ehkä hän olisi ottanut tekstikseen Herran Paavalista sanomat sanat: "**Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden**", Ap.t. 9:16. Hautajaisissa ei olisi ollut epäilystäkään tämän ohjelman toteutumisesta. Jumala joutuu huonoimmin kohtelemaan niitä, jotka ovat hänelle kaikkein rakkaimpia. Hän itse tulee jatkuvasti maailman kärsimyksiin ja ihmisten hätään. **Hän ei kääri pumpuliin myöskään työtoveriaan.** Kun häntä lyödään, niin samalla lyödään jotakin Paavaliakin, joka perille tullessaan on Kristuksen arpia täynnä" (303-304).

"Hän tiesi päässeensä juoksunsa päähän. Se merkitsi hänelle lupaa elämänsä tilikirjojen päättämiseen, lupaa sen rakennustyömaan jättämiseen, **jolla oli palkatta vuosikymmeniä ollut**, lupaa irtautua palvelutehtävistä, joihin hän ei ollut vienyt vain evankeliumia, **vaan antanut elämänsäkin.** Mikä lopputilitys suuressa yksinäisyydessä, johon kenties kantautuivat petojen eteen heitettyjen kristittyjen hallelujahuudot läheisen sirkuksen areenalta" (301).

"Nyt oli edessä nousu kuninkaan vaunuihin ja lähtö iankaikkiseen elämään" (302).

VOITON SEPPELE

"Emme tiedä Paavalin viimeisistä päivistä mitään. Kirje ilmaisee hänen eläneen jo rajan toisella puolella. "**Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat**", 2 Tim.4:8. Lähtijä pitää ovea auki jäljessä tuleville. Työntekijä hoitaa työtänsä vielä astuessaan rajan yli. **Paavali ei voinut ajatella omaa autuuden osaansa muistamatta, että samasta autuudesta olivat osallisia toisetkin, jotka Kristuksen ilmestymistä rakastavat**" (303).

(nettikuva)
(Paavali vankilassa)

(nettikuva)